

No. 33, Received on ૨. ૭ ૨૬

25/10/25

Utharalal

Junior Deputy Collector,

॥ ૐ ॥

શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ

વિજય

નાટકનો ટુકસાર તથા ગાયનો.

રચાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

નકુભાઈ કાલુભાઈ શાહ.

માલિક:-શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ

પ્રસિદ્ધ કરવાઈ ઠેકાણુ.

તારદેવ બાલીવલા ધાંડ થીચેર-મુંબઈ

સંવત ૧૯૮૨

આશુત્થિ ૬ કી

ઈ. સ. ૧૯૨૬

પ્રત ૨૫૦૦

ચુરત-અપાલીઆ ચકલા પર આવેલા ધી ન્યુ સમાચાર પ્રી.

પ્રેસમા અંકુભાઈ ગમભાઈ નાયકે છાપી.

મીમત ૪ આના.

શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ

સંવત ૧૯૮૨

૨૩૦૬૩

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોંપીયાર્ટ મંચ
૧૩ - ૧૨

૪. સ. ૧૯૧૧ ના ઈંગ્લીશ કોપી રાઇટ એક્ટ નથા ૧૮૬૭ ના
જુના એક્ટ મુજબ આ નાટક રજીસ્ટર્ડ કરાવી, પ્રકાશકે
સર્વ અધિકાર પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે માટે તેમની
આગા કે અનુમતિ વિના કોઈએ બજાવવું બજાવવું
કે છાપવું, છપાવું નહિ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૩૦૧૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૯૪૪૪૪૪

વિષય

અમૃતલાલ લક્ષ્મીચંદ ખોખાણીની
દેખરેખ નીચે ચાલતી

ઝવેરી ચંદુલાલ એલ. ખોખાણી

એન્ડ કું.

ચાલુ જમાનાને અનુસરતી ઉત્તમ કારીગીરીવાળા

મન પસંદ સોના ચાંદીના હાગીનાનો

સ્ટોક તૈયાર છે,

તેમજ

ઝોર્ડર આપવાથી વાયદાસર તૈયાર કરી

આપવામાં આવે છે.

એક વખત વીઝીટ લઈ ખાત્રી કરવાની

વિનંતી કરવામાં આવે છે.

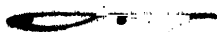

ડ. શેખમેમણ સ્ટ્રીટ, નાં ૨૮૯-૬૧, મુંબઈ.

તારતું મરનામું:—“Hemvanti.”

ટેલીફોન નં. ૬૬૬

છત્રવિજય નાટકના પાત્રો

પુરૂષ પાત્રો.

છત્રસાહ—મહોબાનો યુવરાજ પાછળથી બુદ્ધેશ્વરનો મહારાજ
 ચંપતરાય—મહોબાનો મહારાજ છત્રસાહનો પીતા
 દલપતરાય—સાગરનો યુવરાજ
 સંભાકરજી—સાગરનો મહારાજ
 સુલતાન—દીલ્હીનો શહેનશાહ આલમગીર
 મોઆજીમ—દીલ્હીનો શાહબદો
 કંચુકીરાય—ધારીરનો રાજા
 પહાડસીંહ—ઝોરજનો રાજા
 કીદારખાન—શહેનશાહી ફોજનો સેનાપતી
 જયસીંહ
 જસવન્તસીંહ } —ગેવાડને મારવાડના મહારાજ.
 હીરો-ભગો—કંચુકીરાયના સેવકો
 રૂઘણ—બુદ્ધેશ્વર ને દીલ્હી
 ઓપદાર, હરબારીઓ, સીપાઇઓ, અને રાજામહારાજાઓ વીજેરે.

શ્રી પાત્રો.

વિજયા—કંચુકીરાયની પુત્રી, છત્રસાલની મહારાણી,
ધારીરની રાજકન્યા

વિમળદેવ અથવા
વિમળા } —સંભાકરચુની પુત્રી છત્રસાલની રાણી

હીરાદેવી—ઝોરછાની મહત્વાકાંક્ષાવાળી મહારાણી.
પદાકસિંહની સ્ત્રી.

સુકલાદેવી—કંચુકીરાયની રાણી

કેશર—કંચુકીરાયની માલજી. ભગાની સ્ત્રી

સાહેલીઓ—ચારંગનાઓ-દાસીઓ ખવાસલો ઇ. ઇ.

છત્રવિજય નાટકનો હુંકસાર.

પ્રેરણાત નાટકના સમયમાં મંત્રાટ આલમગીરની દીર્ઘદર્શી રાજનીતિના પ્રભાવે ભારતવર્ષમાં મોગલ શહેનશાહતનો ઝંડો ચાંચે દીક્ષામાં નિષ્કંટક ફરકતો હતો. તે અન્સામાં બુદ્ધિખંડમાં સર્વત્ર કુમંપની ધોર રતી છવાઈ હતી. તે નીશાને બંદી પ્રભાતના આલ સુધી સમો પ્રનાપી યુવરાજ છત્રસાહ ઉપ્પ પામ્યો. જે ભારતવર્ષમાં બુદ્ધિખંડના ઇતિહાસમાં સુવણાક્ષરે ચીરંજીવ નામ મુદ્રા મળ્યા. તે જત્રસાહ આજ નાટકનો નાયક છે.

સ્વદેશભક્તિનાં મોંઘા વીરવૃત્ત ઉજવવા, પ્રતાપી આપારાવળના વિમળ યશને લાંછન ન લાગે તે ચિત્તવૃત્તી જગવવા એ વિરતરે સ્વદેશને તનમન અને ધનનુ બળીદાન આપી જનસમાજના હૃદયમાં દેશદાઝની ઉજવણ ઉર્મી પ્રદટાવી બાવી પ્રગળે દેશભક્તિના જે હિતમ પાઠ બહુઆ હતા, એ બાવના જનમૃત કરવાનો આજના નાટકનો છે.

નાટ . પુરું વર્તાત.

બુદ્ધે ડમ્મા મહોબ્બા, ઓરછા, ધારીર અને સાગર ચાર રાજ્યોનો વિશ થાય છે. તેમાં માત્ર મહોબ્બાના યશસ્વી મહારાજના ચંપતરાય અને તેનો પુત્ર છત્રસાહ સાચા સ્વદેશભક્ત રહ્યા હતા.

આજના જમીન મહત્વાકાંક્ષીવાન મહારાણી હીરા દેવીએ એક નિઃસ્વાર્થ દોષાથી પોતાનું રાજ્ય ચંપતરાયના હાથમાં ન

જન્ય એટલા માટે અનેક પ્રયત્નોની જાળ ગુચી, સંભાળરણ અને ચંપતરાયના હાથમાં વૈર બીજ વાળ્યા હતાં.

રાજા પહાડસીંહ નિર્જાળ મનનો હતો. રાજાની નીર્જાળતાનો લાભ લઈ, સંભાળરણને આડું અવળું સમજાવી, તેની કુંવરી વિચળાને પોતાના કૃત્રિમ યુવરાજ વિમળદેવ તરીકે જાહેર કર્યો હતો. આ રીતે કૃત્રંપના કપટ નાટકની સુત્રધાર હીરાદેવી બની હતી. એક ઈંદ્રિયના યત્નવાળો સંભાળરણ હીરાદેવીનો દોર્યો દોરાયો અને દેશદ્રોહી બની બેઠો. ધારીરનો રાજા કચુકીરાય, બાળો વિલાસી તે એજ આગમી હતો. જેથી તેનું જીવન કેવળ નિરૂપયોગી હતું. શહેનશાહ આલમગીરની સાલગરેહની મુમારકબાદી આપવા છત્રસાલ દીલ્લી આવ્યો, ત્યાં તેને પ્રારબ્ધ અનુકુળ થયું. શહેનશાહનો જીવ લેવાનું કાઠએ કાગતું કર્યું હતું. છત્રસાલે તે બુદ્ધિબળથી ખુલ્લું કરી શહેનશાહને જીવીતજાન આપ્યું તેમજ પહેલાં ચંપતરાયે પણ મોમલ શહેનશાહ ઉપર અનેક ઉપકારો કર્યા હતા. પીતા પુત્રના સામરા ઉપકારોનો બદલો વાળવા શહેનશાહે આજે દીલ્લીમાં દરબાર ભરીને ચંપતરાય તેમજ છત્રસાલને બોલાવ્યા છે ત્યાંથી આજના નાટકની શરૂઆત થાય છે.

અંક ૧ લો.

પ્રવેશ ૧ લો.—રથળ દિલ્હીમાં શહેનશાહ આલમગીરનો ભગ્ન
દરબાર દિવાન ઇ. આમ

સમ્રાટ શહેનશાહે પોતાની અમુલ્ય છદ્મી ગયાવનાર
મહેશ્વરના પાટવી કુમાર વીર હવસાલને તેણે કરેલા ઉપકારના
અલ્લમા ખુશી પડે તે માગી લેવાનું વચન આપ્યું તેથી દેશપ્રેમી
વીરનર હવસાલ, કે જેના હૃદયમાં સદૈવ પોતાના દેશને ખીજના
ત્રાસમાંથી છોડાવી, સ્વતંત્ર બનાવવાની પ્રત્યક્ષ ઇચ્છા રહેતી હતી,
તેણે આ પ્રસંગ મળતા ખીજું કાંઈપણ ન માંગતા પોતાના દેશની
સ્વન તતાની તથા ગાંવધ બધ કરવાની માગણી કરી. માગણીનું
સ્વરૂપ જાણુતાં શહેનશાહની મુંઝવણનો પાર રહ્યો નહીં અને
આજી જાણી રાજ્યલોખી શહેનશાહે હવસાલની માગણીને અસ્વી
કાર કર્યો તેથી હવસાલ ઉજ્જેરાઈ ગયો. સત્તામદ અને સ્વન તતા
માટે બન્ને વચ્ચે ગસાકસી ભરેલા વચનવાદ થયો હવસાલે પ્રતિજ્ઞા
લાંબી કે “જુદેખાઃ અમારું હતુ ને અમારું રહેશે તમે રાજ્ય
ખુશીથી નહીં આરો તો અમે બાહુબળથી લેશું.” વાત વધી પડી.
આલમગીર ઉજ્જેરાઈ ગયો અને દરબારમાં શહેલાવીરાએ તલવારો
અંગે લાહજલો મોઝાજમ વચ્ચે ધડવાથી વધુ ખરાબી થતી અટકી
પણ વૈરનાં ખીજ તો રોપાઈ ચૂક્યાં

પ્રવેશ ૨ લો.—રથળ ધારીરના મહારાજ કચુકીરાયનો મહેલ.

ધારીરના જોગા અને મોજા મહારાજ કચુકીરાયનો દાસીએ.

સાથે આનંદ બાદ તેમના વિશ્વાસ અને વફાદાર નોકર ભગાણું આવવું બંને વચ્ચે સ્વતંત્રતા સંબંધી રકમક. બાદ મહારાજાએ પોતે ભુતી રાણીથી કંટાળી નવી રાણી કરવાના છે અને જેની હખી પોતે પોતાના ખીજા નોકર હોરા મારફત મેળવી છે તે ભગાણે ખતાવવી. ભગાણે જખીને પોતાનીજ પ્રેમપાત્ર કેશર તરીકે ઓળખના. હોરા તથા કેશરનું આવવું ગરીબ પશુ શીયળવતી કેશરનું મમળ જવું અને રાજાને ખનાવી વખત સાચવી લેવે.

પ્રવેશ ૩ જે—સ્થાન માતા વિખ્યાવાસીનીના મંદીરનું ઉપવન

દેવા વિખ્યાવાસીનીનો વાર્ષિક ઉત્સવ ઉજવવા બેગી મચ્છેલી છુદેલખડની ક્ષત્રીય કુમારીકાઓનો મુખ્ય વિનોદ. કુમાર નિમજ્જેલ જેને રાણી હોરાતેવીએ પોતે નિસતાન હોવાથી પોતાનું ગળ્લ ચપતરાયના હાથમા ન જાય એટલા માટે કુવરી હોવા છતાં કુવર વેશમા ગમેલ છે તે આવે છે. સખીઓનો હાસ્ય વિનોદ. અચાનક દિલ્લી શહેનશાહ તરફથી છુદેલખડ સર કરવા આવેલા મેનાપતી શીદાખખાનનું આવવું પોતાને શાહ તરફથી મળેલી મનાનો એ સરદાર કેવળ દૂર ઉપયોગ કરે છે અને કુમારીકાઓને કેદ પડ્ડવાનેક સીપાહીઓને હુકમ કરે છે. કુમાર જત્રસાલ તથા દલપતરાય આવી કુમારીકાઓને એ ત્રાસમાંથી બચાવી લે છે અને શીદાખખાનને કેદ કરીને છુદેલખડની સરહદ બહાર મોકલી દે છે. ઉપકારથી કૃતજ થયેલી વિજયા તથા જત્રસાલનું પ્રથમ પ્રેમદર્શન.

પ્રવેશ ૪ થો—કંચુકીરાયનો મહેલ.

કેશરના પ્રેમ માટે સંકાશીલ બનેલા ભગાણું કેશર પાસે વધારે ખાત્રી કરવા મહારાજા કંચુકીરાય તરફથી પૌણિક ભખી આવવું

કેશરે જાણાને પ્રથમ ખનાવી પાછળથી મનાવી લેવો. બાદ હીરા કે જોનો પ્રેમ હજી કેશર તરફ જોડો નથી થયો તેનું આવવું. કેશર તેને પણ ઉડાવે છે. અચાનક રાજા કંચુકીરાય આવી ચડે છે. હીરા ગજરાય છે અને પાતાને છુપાવવા માટે જગા પાસે કાલાવાજા કરે છે. કેશર તથા જગા યુક્તિ કરીને હીરાને સંતાડે છે. ને રાજા પાસે માર ખાવરાવે છે. કંચુકીરાય હીરાને કેદમાં મુકે છે કેશર બનાવટી પ્રેમથી રાજાને રમાડે છે. હીરાદેવીના દુત આવે છે. વિજયાએ શીદાઘાનનું અપમાન કર્યોની વાત જાણી કંચુકીરાય ચીડાય છે ને વિજયાને જોડાવી પકડે આપે છે. પીતા પુત્રીનો સ્વતંત્રતા વિષે સંતોષ કંચુકીરાય વિજયાને તુચ્છકારી કહાડે છે અને વિજયાએ કરેલા અપરાધ મંજૂરી વિચાર કરવા રાણી હીરાદેવી પાસે જાય છે.

પ્રવેશ ૫ મો—હીરાદેવીનું બાનગી વિમાર બુરન.

અવરથાની અસરથી મુંઝાઈ પુરુષ પોશાક કાઢી નાખી સુદર ક્ષી વેપમાં સજ્જ થઈ (વિમળદેવ) વિમળાકુમારી એકાંતમાં મનના ઉભરા કાઢતી હોય છે. ત્યાં રાણી હીરાદેવી આવી ચડે છે. અને વિમળાને ક્ષી વેપમાં જોઈ તેને ધમકાવે છે અને પુરુષ પોશાક પહેરવાની ફરજ પાડે છે. વિમળા ગજરાતી મુંઝાળી તાપે થઈ ચાલી જાય છે. હીરાદેવીના કપડ વચ્ચેથી કારમાઈ મીચ જોવા મીચનું લોહી પીવાની પ્રતિજ્ઞા કરી એક સંજાકરણ દેહવિદાતક બનવા માટે પશ્ચાતાપ કરતો આવે છે હીરાદેવી તેને મેણાં ટોચાંથી વધારે ઉચ્ચે છે ને બળાતામાં લી હોમાય છે. હીરાદેવીનાં વચ્ચેની અસરથી રાજા સંજાકરણ લીધેલી પ્રતિજ્ઞામાં અડગ રહેવા નિર્ણય કરી હીરાદેવીના દરબારમાં જાય છે. હીરાદેવીની દુષ્ટ વાણના-જોનું દિગ્દર્શન.

પ્રવેશ ૬ છો—સ્થળ રાણી હીરાદેવીનો આદલાહી દરબાર.

દેશદ્રોહી રાણી હીરાદેવીએ દિલ્લી સહેનસાહત પ્રત્યે અખંડ વફાદારી રાખવાનો કરાવ કરવા બુદ્ધિભંડના અન્ય રાજ્યોને તેડાવી ખાસ દરબાર ભર્યો છે. જનસાહે કરેલા તોફાનનાં કામનો બધા તીવ્રસ્કાર કરે છે. અને બુદ્ધિભંડની વફાદારીની ખાત્રી આપવા રાણી હીરાદેવી તથા કંચુકીરાયને દિલ્લી મોકલવાનું દરે છે કુમાર દલપતરાયનું મહારાજા અંપતરાયના ફત્ત તરીકે આગ્રાપત્ર લખીને આવવું. હીરાદેવી સંભાકરણને ઉશ્કેરે છે. પીતા પુત્રનો કર્તવ્ય સ્વ-ર્થ અને સત્તા વિષે હૃદયદ્રાવક સંવાદ થાય છે. દલપત સંભાકરણને દેશદ્રોહી ન થવા બાહ્ય સમજાવે છે પણ સંભાકરણ એકનો ને. થનો નથી. અહીંથી પીતા પુત્રના કર્તવ્યની બીજબીન્ન દીશાઓ નક્કી થાય છે, અને પીતા પુત્રને સંબંધ છેડતાં દલપતે દરેલા આવેશ-અય ઉપદેશથી હીરાદેવી ઉશ્કેરાઈ જાય છે. દલપતને મારવા ધસે છે. જનસાહ તથા અંપતરાય આવી તેને બચાવે છે.

રેખા.

અંક ૨ નો.

પ્રવેશ ૧૯૦—સ્થળ દિલ્લીમાં યમુના કિનારે શાહી બગીચો.

શાહનશાહ મોઆઝમના જન્મ દિવસ પ્રસંગે સહેનશાહ આલમગીર તેને કાંઈ લેટ આપવા આવે છે. પોતાના પીતા બેવચની કહેવાયા અને જુદેલાઓને શાહ તરફથી અન્યાય મળ્યો છે એ ચાતથી શાહનશાહ હમેશાં ઉદાસ રહ્યા પુરે છે. તેને આજ પછી ઉદાસ બેઠને શાહ તેનો ખુલાસો માગે છે. મોઆઝમ જુદેલાઓને સ્વતંત્ર બનાવવાની માગણી કરે છે. દીધેલી સહેનશાહ શાહનશાહને તથા બેગમને (લડીતાને) રાજ્યનીતિના બેદો સિમજાવે છે. કુટુંબી જનોનો અંદર અંદર રસમય અને બોધક મંવાદ થાય છે. આખરે શાહતાન પોતાના પુત્રના આત્મબળ પાસે હારી જાય છે. અને જુદેલાઓને સ્વતંત્રતા આપવાનું શાહી ફરમાન લખી આપે છે. તેવામાં દિલાઝખાન હીરાદેવી તથા કંચુકીરાય આવી પહોંચે છે. અને છત્રસાલે તથા દલપતરાયે કરેલી અપમાનભરી વર્તણૂકના સમાચાર કહીને શાહને ઉશ્કેરી શુકે છે. શાહ યુરસ મળ લખવુ આજ્ઞાપત્ર ફાડી ફેંકી દે છે. અને સંભાકરજીને સેનાપતી પદની તલવાર દિલાઝખાન સાથે મોકલી મહોળાતું રાજ્ય સર કરવાનો હુકમ કરે છે. સહેનશાહના કાવાદાવાતું દિગ્દર્શન. મોઆઝમના દેશપ્રોત્તી જુદેલાઓ તરફ તીરસ્કાર.

પ્રવેશ ૨ નો—કંચુકીરાયનું અંતઃપુર

મહારાણી શુકલા દેવીએ બગા માર્ગે વાત બોલી કે પોતાની

ચેરહાજરીમાં મહારાજ કચુકીરાયે ખીજી કરીને પરજીવાનું નકકી કર્યું છે. આ વાત જાણતાંજ રાણી સુદલાદેવી કેશરુના ભગા સાથે લગ્ન કરી નાખે છે, ભગો હાથમાં હા મીઠાવી પોતાનું કામ કાઢી લે છે. લગ્ન થાય છે તેવામાં દીલ્લીથી માનહરકાળ પામેલા કચુકીરાય મહારાજ પધારે છે. આ જોતાંજો જોઈ ચીડાય છે, પણ રાણી પાસે લાચાર રહે છે તે પોતાનેજ હાથે બન્નેને પરજીવી દે છે. પોતાનું મનમાન્યું થયું એટલે હવે આગળથી કરી ગોલી જોડવણ પ્રમાણે કેશર અને ભગો વિદેશ વિદાય થાય છે.

પ્રવેશ ૩ જી—દીરાંદેવીનો મહેલ.

। રાણી દીરાંદેવીની એક વધુ પ્રપંચ જગ્યા અવિન્યયા ઉત્તસાહને કોઈપણ પક્ષકાર ન રહે એ હચ્છાયા દીરાંદેવી વિજયાને ઉત્તસાહથી છુટી પાડવાની એક ની આજ્ઞા મળે છે. દીલ્લીથી પાછા કરતા રસ્તામાં કચુકીરાય સાથે મનન કરીને વિજયાને વિમળદેવ સાથે પરજીવવાનું નક્કી કરે છે, કચુકીરાય આ ખાનગી જોડવણ મુજબ વિજયાને વાતથી અજાણી રાણી દીરાંદેવીને ત્યાં મોકલે છે. વિજયા તથા સખીઓનો વિનોદ, વિમળદેવના વેશમાં વિમળા, વિજયાને પહોંચે છે, પોતાને વિમળદેવ સાથે આજ પરજીવવાની છે એમ જાણતા વિજયા ગહારાય છે. ઉત્તસાહને મળવા અંધીરી બનેલી વિજયાનો વજ્રસાદ જોઈ, વીમળદેવ બધો ભેદ જાહેર કરીને, વિજયાની શરૂ દુર કરે છે. ઉત્તસાહ આવે છે. વીમળા તેને પણ ચીડવે છે, ઉત્તસાહ વીમળાનું અયોગ્ય વર્તન જોઈ ઉશ્કેરાય છે. આખરે વીમળા, ઉત્તસાહને વચનથી બાંધી લઈ, વિજયાના ઉત્તસાહ સાથે માંધવે

જન્ન કરી આપે છે. હીરાદેવી આપી જીવસાલને જોઇ ઉશ્કેરાય છે. ને તેને કેદ કરવા સીપાઇઓને બોલાવે છે. પહાડસીંદ, જીવસાલને પાચ કરવા હિરાદેવીને કપડો આપી સમજાવવાનો યત્ન કરે છે, પણ વધી પડે છે. હિરાદેવી ઉશ્કેરાઇ જતાં કોધાવેશમાં પહાડસીંદ, મૃત કરે છે, વીમળદેવ હીરાદેવીને ખુની તરીકે કેદ પકડે છે.

પ્રવેશ ૪ થો—(સ્થળ) જંગલ રસ્તો

ગોઝી કેશરનાં કાડ ભગાએ ધરવસાવવાની તબવીબ કરવાગામમાં જતું. શોષ કરવાં નીકળેલા હીરાનું તથા કંચુકીરાયનું આવવું. કેશર ક્રોધચરિત્ર કરી વખત વિતાવે. ભગો ગામમાંથી આવતાં એપણુ સપડાઈ જાય છે. કંચુકીરાય તેમને મનને કેદ કરીને પોતાનાં રાજ્યમાં સર્જી જાય છે.

પ્રવેશ ૫ થો—સંભાકરણની આવણી.

રીક્ષી શહેનશાહે, સેનાપતી પદની મોકલેલી તલવાગનો સંભાકરણ સ્વીકાર કરે છે. અને મોહબા ઉપર આક્રમણ કરવાની તૈયારી કરવાનો શીદાઇમાનને હુકમ કરે છે. એક તો પીતૃપ્રેમની કુચ્છી લાગણીને લીધે અને બીજી દેશ દાઝને લીધે પીતાને ફરીથી પીતૃત્વ આપેલો દક્ષપતરાય તુચ્છ વેરની તૃપ્તી કરવાની હિચકીથી સંભાકરણને કાળની જાળમાં સપડાયેલ બંધુદ્રોહ છોડી દેવાની ફરી ફરીને વિનંતી કરે છે પણ પથ્થર ઉપર પાણી. મહોબા ઉપર અડાઈ થતી સંભળી દક્ષપત પોતાનું કર્તવ્ય બજાવવા મહોબા તરફ જાય છે.

પ્રવેશ ૬ થો—સ્થળ હીરાદેવીનો દરબાર

ઝોરઝના ગાદી વારસ તરીકે પ્રજામાં ઝોળખાતો વિમળ-

કુમાર, રાણી હીરાદેવીને પતીવધના અપરાધ માટે દેહાન્ત દેહની શીક્ષા કરે છે. આશ્તમાંથી ઉગરવા હીરાદેવી પોતાનાં પાપ પોતાની જાન મેળે જાહેર કરે છે, અને દરબાર આખાની અવનવાની વચ્ચે લવણકુમાર સંભાકરણની પુત્રી વિમળા તરીકે જાહેર થાય છે. વિમળા, હીરાદેવીની જીવનો લાભ લેવામાં એક ક્ષણનો પણ વિચાર કરતી નથી અને રાજા પહાડસીંહ અપત્ર મરણ પામેલા હોવાથી આ રાજ્યના નજીકના હકદાર વારસ છત્રમાલને ગાદી મેળે છે. રાજ્ય મુકટ છત્રમાલને માથે પહેરાવતાં સભા જયજયનીથી ગાજી રહે છે- ત્યાં મહોબા સર કરી ચંપતરાયને મારી તેનું માથું પુનઃ દેહ માથે ઉછાળતો વિજયચેલો સંભાકરણ આવી ચડે છે. સંભા કંગણે કરેલો અત્યાચાર નજરે જોતાં પિતૃ વધનું પ્રાપ્ત્ય કરવાની દીર છત્રમાલ બિધશ્રુ પ્રતિજ્ઞા કરે છે સંભાકરણ સાથે કટુતા ભર્યાં દરવાજા થતા રાજ્યમહેલ રણમેદાનના રંગમાં પસટામ જાય છે. જયસાલની અપુર્વ વિરતા, તુમુલ હૃદય યુદ્ધ. શીદાદ આનંદ અત્યંત જાણી છત્રમાલને ફસારી કેદ કરી લે છે.

૨૦૩૦

અંક ૩ જો

પ્રવેશ ૧ જો—સ્થળ કંચુકીરાયની કચરી, નાચરંગ.

કેદ કરી પકડી આણેલા ભગાનો તથા કેશરનો ન્યાય. ગન્દાના બદલામાં કેશરની માગણી. કેશરની અડગતા, બાદ વિજયાએ કરેલા અપમાનની સજ્જતા બદલામાં વિજયાની માગણી કરવા દ્વિદાષખાન નરકથી દુત આવે છે. કંચુકીરાયને હવે પોતાની ખરી નિયતિનું જ્ઞાન થાય છે. હાજીદા કરનાર ખુશામતીઆ નોકરો ખૂબ વખતે ખસી જાય છે. કેશરની વફાદારી. રાજ્ય સેવા બળવવા માટે કેસર, વિજયાને બદલે પોતેજ વિજયા બનીને દ્વિદાષખાન સાથે જાય છે.

પ્રવેશ ૨ જો—સ્થળ સંભાકરણની છાવણી

પતીના જીવનની શિક્ષા માગવા, વિજયા અને વિમળા મળાકરણ પાસે આવે છે. સંભાકરણ વચન આપે છે. પણ માગણીની વાત માંલજતાં વચન પાળવામાં આનાકાની કરે છે. વિમળાની વિનવણી છત્રસાલ પોતાનો જમાઈ છે, એ વાત જાણતાં સંભાકરણ વધારે ઉકેરાય છે અને વિમળાનો તીવ્રસ્ફાર કરે છે, એવામાં સંજા વરસથી બા શાહની બેગમ બની બેઠેલી અને જેના માટે સંભાકરણ આટલો ગજબ ગુળથો છે તે સંભાકરણની બહેન લલીતા આવી પહોંચે છે અને હીરાદેવીની પ્રપંચ બાજુની તમામ હકીકત સમજાવે છે. ચંપતરાયની નહિંપતાની ખાતરી થતાં સંભાકરણને અનહદ પરતાવો થાય છે અને પોતાને અવળે માર્ગે દોરનાર હીરાદેવીને વધ કરી છત્રસાલને સ્વતંત્રતાના સ્વામીપદે સ્થાપવાની પ્રતિજ્ઞા કરે

જો, પિતૃવા વિષયજાને અભ્યુદયન મળે છે. તેઓ જન્મે લલિતાને
અભ્યુદય માને છે. અને તેના આશ્રયમાં રહે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—હીરાદેવીનું અંતઃપુર.

દ્વિરાશાના રૂપમાં પલટાઈ ગયેલી હીરાદેવીની મહત્વાકાંક્ષા
સર્વે જગતરૂપ ધારણ કરે છે. તમામ આડ ખીલીઓ ખસેડી મુકી
દેવ ખાકી રહેલી સંભારણુ રૂપી આડ ખીલી કાઢી નાંખી સમગ્ર-
અદેવખંડની સામ્રાજી સ્વાધી હીરાદેવીને અભીલાષા થાય છે ખીણ
ખાળુ શ્રીદાષખાન એવી યુક્તિ કરવાનો યત્ન કરે છે કે હીરાદેવી
તથા સંભારણુ અંદર અંદર કપાઈ મરે, જુબનેનો સંકેત. ઉચ્ચ-
રાયેલા સંભારણુ આવીને હીરાદેવી પાસે લલીતાનો ખુલાસો માગે
છે હીરાદેવી નફરત થઈને તેનું મુખ ગણી કાઢે છે. સંભારણુ કોષમાં
હીરાદેવીને મારવા તૈયાર થાય છે. શ્રીદાષખાન તેને પકડીને કેદ કરે
છે. પાતાની અપુણ્ય રહેલી પ્રતિજ્ઞા તેનો પુત્ર પુરી કરે છે દલપત
આવીને હીરાદેવીને મારે છે. અને દ્વિદાષખાન તેને પણ કેદ કરે છે.

પ્રવેશ ૪ થો—સ્થળ કેશનું નિવાસસ્થાન

દ્વિદાષખાનની કેશરે કરેલી ફળેલી.

કાર્ય વિભાગની પુણાકૃતિ.

પ્રવેશ ૫ થો—દીલીમાં કારાગૃહે કેદ પકડાયેલા અદેવવીરોને
સ્વતંત્રતા મેળવવાની છદ્દ છોડી દેવાની શરતે શહેનશાહ આશી
આપવાનું કહે છે પરંતુ અટકી વીરોનો દેક જરા પણ ડગતો નથી
તેથી આખરે ચીઝખો શાહ તેમનો વધ કરવાનો કુઠમ કરે છે,
શાહનદો મોઆજમ, શહેનશાહને લેમ ન કરવા વિનવે છે અને
અદેવઓની સ્વતંત્રતાની માંગણી કરીને મર્યાદા છે એમ સમ-

જાવે છે. શાહ એ વાતની સાબીતી માગે છે દીવ્ય દર્શન થાય છે અને મોંઘાર આંધુએ રહતી પોતાના દુઃખોની દાદ માગતી ગાયમાતા હિન્દવાસીઓ પાસે દીનવાણીથી આજીજી કરતી દેખાય છે.

જુઓ (ગાયત્રી અરજી) પાનું ૩૧

ગાયત્રી કરણાલાપ સાંભળી શહેનશાહનું દીવ્ય પીંગળી જાણ છે તેથી તરથી પોતાની કુલ્લ સદનતતમાં કોઈપણ માણસ ગૌરવ ન કરે એવી આજીજી ફેરવે છે. આ ધર્મ ભાવનાય. હિંદુ મુસલમાનોની સામ્યા એકતા સંધાય છે. શહેનશાહ બહાદર બુદ્ધિવાંચાને બંધનમુક્ત કરે છે. નિબંધ તથા વિમળાનાં જીવમાલ સાર્થ જગ્ન કરી આપે છે ને પહેરામણીમાં બુદ્ધિબંડની રવત જતા આપે ન. બુદ્ધિવાંચા જાતો જીવંથી શાહનો ઉપકાર માને છે અને દિન-રાત્રિ જાવમાનોતો જાવજય કાર ખોલાય છે.

છત્ર વિજય

નાટકનાં ગાયનો

પ્રભુ પ્રાર્થના

શ્રી ૐ નમું શંકર
ગીરિજાવર પીનાંકજર
બદ્રિનાથ વિશ્વંસર,
ચરણશરણુ, વિપતહર. —શ્રી૦
પરમ પ્રભુ અજરામર,
ભાલચક્ર ત્રિશુલધર,
અભિલેષર ગંગાધર,
આલોક કર ધર, હે કરુણા કર;
શીવ શંકર હર—શ્રી૦

—આભાઓ—

૧

સહુથી સારો દેશ અમારો બહાલો હિન્દુસ્તાન
અમને બહાલો હિન્દુસ્તાન.
જેનાં વિજયનાં ગાન, જનાં મન સહુનાં મસ્તાન
અમારું એજ નિશંતર તાન —અમને બહાલો

ઝરણુ વહે કોરાલ્ય કળાનાં, વરસે બ્યાં વિજ્ઞાન;
 ધર્મ ભાવના ઉત્તમજાનેનાં ગાય હેવ મશા ગાન;
 પ્રકટ બ્યાં મયા પુરુષ જળવાન
 વસે બ્યાં હિન્દુ મુસલમાન

જનુની જન્મભૂમી એ સુખદર સ્વર્ગ સમાન—અમને

મોઆજીમ—

૨

આનંદે અમ ઉર રહ્યાં છલકાર્યાં.

સહુ જન મંગલ ગાયે વધાઇ

—અનંદે

બંદી જનો શુભ આશીર્વા આપે.

શાંતિ રહી જગમાંહિં છવાય—

આનંદે

નાચનારીઓ—

૩

મોહે પનઘટપર નંદલાલ છેડ ગયોરે,

મોરી નાબુક કલેયાં મરોર ગયોરે;

મોરી ચોલીકે તંગ બંધ તોર ગયોરે

—મોહે

કંકરી મોહે મારી, ગગરી ફોર ડારી;

શ્યામ મુંદર ચુનરીઅં લીંબાય ગયોરે;

મોહે નયનમ કે સેનમે સમભાય ગયોરે

—મોહે

કંચુકીરાય
 ખવાસણા }—

૪

રંગ લાગ્યોરે રંગ લાગ્યો

તાશં તીખાં મેણોનો રંગ લાગ્યોરે

—રંગ

અમે રસિયાના રંગમાં રંગાણાં

અમે રાજવીના નામે વેચાણારે —રંજન

પાલા ભર્યા આ પ્રેમના પીવા અને પાવા,
અજબ આ ચીજ સરભાઈ જગતમાં દ્રીઢ બહેલાવા

અંડી કરાળી લેરવીની આ પ્રસાદી માનીએ
રોજ ઢીંચે રાખવાથી કોક દહાડે ફાવીએ —તાર.

કંચુકી-કેશર ભગો:— ૫

પાતલીઆ પાલવ છોરો કોઈ જોઈ બાથે.
નખરાળાં શીદ તરછોડો મારો જીવ બાથે.
ભોળી ભાળી હું બાળ કુંવારી.
બાળો ભોળો હું છું પ્રણયારી.

{
છોડો છોડો મારો હાથ મરડાઈ બાથ છે—
આના આવા ચાળા જોઈ લાલ લાલ થાય છે
કાં શું થાય છે?
મારો જીવ બાથ છે અરે હાથ હાથ હાથ
}

વિજયા સપ્તમીઓ:— ૬

સરખી સાહેલી શાળી ઉપવનમાં બાતીરે.
મનમાં મલકાતી કંઈ મદમાતી હૃદય રસ ઝીલતીરે.
સોના મનમાં એવા કોડ;
મળજો સરખા સરખી જોડ;
લલના લજવાતી શરમાતી હૃદય રસ ઝીલતીરે.
નવ પદ્મવ મંડીત લતા નવ કુસુમીત કુલ બાગ;
નવ ચૌવન મંડીત તલુ નવનવ પ્રેમ-સિંચ;
ફરખી શી ફરતી ફરતી, અંતર આનંદે ભરતી
સુમન તણાં મન ફરતી શી ફરખાતી-હૃદય રસ.

સખી—

૭

સખી જોને કાંટો વાગ્યો કુલડાં કેમ વીણ્યાં આ જાય ?
 છે જરાક જેવો કાંટો પણ અંતરમાં ઉઠે લાલ —સખી
 પીડા ઝેરમી હૃદયે જાગી ઝીણું ઝીણું ખટકે જોયમા
 મું થાય કંઈ સમજાય નહિ જીવ જાય મધુરે ચટકે અરસ.
 પીડા આ શી કહેવાય ? ના રહેવાય
 જીવડો જાય અરસરસ લવક લવક થાય —સખી

વિજયા સખીઓ—

૮

આલી નયન બાણ ક્યાં વાગ્યાં ?
 મનના મુગ્ધ ભાવ ક્યાં જાગ્યા ? સાચુ ખોલ ખોલ ખોલ.
 કોણ રસિકવર મળ્યા પરસ્પર ક્યાં હૃદયો અનુરાગ્યા ?
 અંતર ખોલ (૨)
 લોચનીઆં મદવેરાં નલસે અધર મુધારસ તરસ્યાં
 વચીકરણ કોણે કીધાં આ, બહાલ કહે ક્યાં વરસ્યાં ?
 સાચું ખોલ (૨)
 લાલ કોણે ને લગની સાની હજી હું બાળ કુંવારી
 ચાલાકી મૂઝી દો અનુરા બાણી ઠગાઈ તમારી
 ફેટા છોડ છોડ છોડ—આલી.

છત્ર-વિજયા-સખીઓ—

૯

વૃક્ષ તમે મંબુલ આ વેલડીના કાંત
 વેલી અમારી સંભાળજો

—વૃક્ષ

આજથી 'તમારી બની કીંકરી હો રાજ !
 સ્નેહે સહુણા 'સંભાળજો — વૃક્ષ-
 ભવગ્ણ વિશ્રામ પ્રાણ ભવનની દહાણુ છે,
 હૃદય તણા દેવ હૃદય મંદીરે વિરાજશે.
 કીંકરી ઉગારી શ્યામ ભવન આરામ છે.
 નેહ ભર્યા નયને નિહાળશે,
 ભાગ્ય દેવી ! ભુવનને ઉજાળશે — વેલી

કેશર—

૧૦

હ્યો કોઇ કુલ હ્યોરે ફૂલ,
 માલણ મદધેલી અહિ આપી
 કુલડાં રસભર સુંદર લાવી,
 મન માને તો ખરચો મૂલ — હ્યો
 બાઈ, બુઈ, ચંપો ચંખેલી, કુલડાં સર્વ સુવાસી.
 ગુલાબની તો વાતજ ન્યારી,
 ખીલેલી પાંખડી છે ખાસી હ્યો તપાગી
 કરશે મનડું જો મશગુલ હ્યા.

વિજયા—

૧૧

કંઈક કરો પરવા પિતાજીએ પૂર્વજોના નામની શુભ કામની,
 ખરતંત્રતાની સંપત્તિને સાક્ષી થા કામની. — કંઈક
 માતૃભૂમિને કાશ્વે લીધાં દેહ બદ્ધીદાન;
 દેશોદેશ ગવાય છે આજ સુધી યશમાન.
 અતાપ બાપા રાજ, ખીરવીર કાશ્વે જલા.

અટકી ટેક જેના જગમાં બધે ગવાયા;
કેસરબીની કાયા હિમાલય શી છાયા;
સૂરજવંશી જાયા, પીતામહના નામની

—શુભ૦

વિમળા—

૧૨

અજબ રંગે રંગી અંગ અંગે અનંગે
બન્યું મનડું મસ્તાન, ખોઈ સઘળી મેં સાન
હું તો હારી હાથ મદન તણા જંગે
વાણી નયનમાં; આંખ હૃદયમાં

—અજબ૦

કોઈ કહો ક્યાંથી આવ્યાં ?

અજબ ભુરૂં નાખી ઠગારે
હારી હતો ફસી તારે ફેરે

—અજબ૦

નાચનારીઓ—

૧૩

હાળીડા તો આવે દોલજી ધુમતડારે
આયો મારી જોડીશ જવાનરે
આશકશા દોહા હાં હાં રે આશકશા દોહા ?
છોડો મારી બબુરી પાટોશણુ દેખેરે
મેં તોરે ખુલાયો દોલજી એકલોરે (૩)
લાયો લાયો સાથીડારો સાથરે
મેં તોરે ખુલાયો દોલજી રાતરોરે (૩)
આયો આયો ઉગતડી પરભાતરે

—આશકશા૦

—આશકશા૦

અંક ૨ જો

નાચનારીઓ—

૧૪

છવ્યાં (૩) દે નૂરી તારે,
 ચારી બાંધેં તોપે માહે તમામ,
 શાહબાદે સલામ કરેં ગુલ્યાં —છવ્યાં
 બોળે સિકન્દરહો, આલમકા સરવરહો;
 તુ બન્દા પરવરહો શાહે જહાન.
 શાહમાન—તૂહો હરઆન
 બાવેદાન, જીઓ સુલતાન
 ચમકે તારા આલમઆરા, જગકા પ્યારા
 જીલ્લે હુમા જનમ જનમ રહે સદા —છવ્યાં

બોઆજીમ—

૧૫

હવે દિલ વિશાળ કરજો ભારતનાં બાળ સમજો
 બહાલું વતન તમારું ભારત રક્ષાળ સમજો
 કુસંપ બીજ વાવ્યાં ઝેરી પવન કુંકાવ્યા
 ફુલ કંટકે છવાયાં ફળ શાં ઉગ્યાં તે સમજો
 કૈંસંપ બીજ વાવેા ખુશો મધુર વહાવેા
 દીલ દીલથી તો મીલાવેા નહિ લેદહાવ સમજો
 કુનિયાં વિષે રક્ષાણું છે હિન્દુસ્તાન તમારું
 તમે બાળ હિન્દના છો હિન્દ મુસલમાન સમજો

કંચુકી-કેશર-ભગો— ૧૬

આશીષ બાપુ આપો,

અહીંઆંથી વળે માપો

મારા રાજ આલાકી આનું નામ છે.

તાલ કેવો કીધો ?

ભગલા દગો તેં દીધો

આ સિંહ તણો આલાકીથી શીકાર પઠાવી દીધો.—મારા

લોગ લાગ્યા મારા મેં ભગલાને ઘરમાં ઘાલ્યો.

ગાંટાળો ગંભીર કર્યો ને બુલબુલ આ લઈ આવ્યો—

(વાહરે મારા બહાલા—લટકાળા લહેરી લાલા)

કેશર શીદ કરો છો આળા ?

તમને લઈ જાય મેટરવાળા

—મારા

વિજયા-સખી— ૧૭

ભોબન આવેરે આખી આલમને નાચ એ નચાવે

એ રંગ લાવે અરે હારે હાવ ભાવે—

જગ જન મન લોભાવે—મોહાવે—આખી.

મદ ભરેલી આંખડીનું ઘેન ખીલને આવે બહેની.

વાણી બને છે મુગી—સાન કરી સમજાવે બહેની—અહ

રસસાગર હૃદયે વહે, નયણે નેહ છવાય;

અંચલ ચિત્ત બને અને જગ આ પ્રેમી જણાય.

મનડું મસ્તાન-આંખ મદથી ભરેલી;

ફુનિયાં દેખાંય પ્રેમઘેલી ખનેલી.

રસિક રંગે રાગે, અનંગ રંગ લાગે

સ્નેહાળ ઉર ભાગે, જીવણ દહાણુ ભાગે-છે-હાં જોનન.

વિજયા-વિમળા:— ૧૮

કુંવરજી ! જાઓ જાઓ જરા તો લજાઓ.

અલભેલી ! આવો આવો ચૌવનનો લઘએ લ્હાવો.

શાને સમજી થઈ આમ સતાવો ? વીરા ? કુંવરજી

પરણી પ્રીતે પ્યારી થાઓ.

નવ બોલ ઘટે તમને આવો

દીલબર આવો ના તલસાવો ના ગભરાઓ

કંઈ શરમાઓ—કુંવરજી જાઓ જાઓ

કેશર-ભગો:— ૧૯

મોહમાં અંજણી તારા કંદમાં ફાણી હું તો ભૂલી.

ભગા તારા બલકામાં તો બોળી હું ભરમાણી.

થાણી પીને ઘર પુછે તું નહોતી કંઈ અજાણી હુંતો.

મેં તો જાણ્યું તું સાચી સાડીઓ મંગાવશે.

મોંઘા મોંઘા મૂલના એ મોતીડાં ટંકાવશે.

હીરલે જાણશે—માણેકે મઢાવશે.

વા વા વા ઘરનાર વગરના ઠાકરના કંકરાણી.

તમે છના રહો છેલાણી

ચાણી જગલી સપડાણી

—હુંતો ભૂલી.

કેશર—ભગે. } — ૨૦
કંચુકી—હીરે.

હવે હાલો હલમલુ રાજમાંરે કરો કેદની મળા,
હાય લોમાંથી બાહા નીકળ્યારે લોગ લાગ્યા ભગા.

જેમું કેવાં લઠાવ્યાં લાકડારે મળા ચાખો ગમા,

{ રાજ સખો કંઇ રીત—નહોય પરાણે પ્રીત }
{ બધું ઠીક છે ઠીક (૨) }

સકને રીઝાવશે તો સર્વ સુખે પામશે,

પ્રેમી પંખીડાને પ્રીતેથી પાળજો.

તેના બનીને જંદાને કુલાવજો

—હાલો.

અંક ૩ જો.

નાચનારીઓ—

૨૧

કુલનકી સેજ ખીછાયકે મયેં સોતી ધીરે ધીરે

કર પકરત મોરા આયકે નટખટ વેા ધીરે ધીરે

લાખ જાનકર કર તો છુરાયે,

પર સારી નહીં છુટી હાયે;

દોંખો સખી નહીં શ્યામ લખાયે

—કર પકરત

મોતન માળા તુટ ગઇ મયેં હો ગમ બે ધ્યાન,

શ્યામ અધરસ લૂંટ રહે ભયે નિપટ નાદાન.

ખેલસકર છાતી ધરકાઈ,

અખ અમત વો મયેં શરમાઈ;

બર ભે રીસે મરવા લગાઈ

—કર પકરત

ફિદાઈ-કેશર } — ૨૨
કેચુકી-બગો }

અમારી ફતોહના ઠંકા

ફુલાઈ દેયો ખેટા બંકા

થાય દેજે, વહેલી વખતે, ઠંકા લેજે

રીદ કરો શંકા? લૂંટવાની નથી લંકા—અમારી

અમારી ખીજને બાય, ધણી ગોળ ચોખા ખાય,

ન્યાય આતો આવો થાય વાહ વાહ.

{ સંસારનો લ્હાવો દઉં
વહેલી ઉઠી પોકો લઉં કેમ }
તડાટ તડ ધુમ (૩)

—અમારી

વિજયા—

૨૩

પાલવ પાથરી મહારાજ માણું બીક્ષા મુંજને દેશો,

કરમરી કહું છું કંઠણ હૃદય નવ કરશે.....માણું

માનીતા છો મહિપતિ મોટા મોટા મનમાં ધરશે,

આશાભરી આ અખળા આવી,

નીરાશ તાત ન કરશે—માણું

વિજયા-વિમળા—

સાધુજનો પોતે તરી આ જગત જનને તારતા,

સ્વર્થ તણ પોતાતણો પરમાર્થ અંતર ધારતા.

સત શરી સમ શીતળ વચનો સુધા ભર્યાંજ તમારાં વચનો
તાપ પાપ હરી વ્યથીત હૃદયમાં સૌંદર્ય અભિરસ ધારા
અક્ષય કીર્તિ અવિચળ પામો
જુગ જુગ જીવો સુખે વિરામો
જગવતી ! દર્શન દિવ્ય તમારાં
જગ મંજલ કરનારાં.....વચનો!

કેશર—

૨૪

કામી જન અંધ જગતમાં મનાય
હીણા હરામી કહેવાય.....કામી
નીતિનું નામ મૂકી અધમ અનંતિ કરતા
પ્રભુશ્રી જરીએ ના ડરતા અહરનિશ કર્મો કરતા
લંપટ નહિ લજવાય.....કામી

કેશર-ભગો—

૨૫

રસીલા તારા પ્રેમે બની છું હું વેલી.
તારા રૂપે વેલો હું અલખેલી ! બની
હું સતી છું સાનરાણી,
બંદો હલામણુ છેલ
લેખનો ફરેલ પુરો વિકરેલ.

{ માનીતા મહારાજા મોંઘા માન બાવા મેલો }
{ છલમલવાળી છેલછપીલી હું નટનાગર વેલો }
રંગીલા છે રઢીઆળા

વાલમણુ લાગો બહાલા
મોહન બંશીવાલા બની છું.

ગાયત્રી અરજી ૨૬

(આ ગાયત્રી સાથે ગાવાની છુટ છે.)

નથી દીધાં દુઃખો તમને ન તમને ત્રાસે જાણ્યાં છે,
અમારાં જાળનો હક દઈ તમારાં જાળ પાળ્યાં છે.
અમારાં દેહનાં દૈવત નીચોવી તમને અર્પ્યાં છે,
કરાવી પાન પચતાંને જીવન તમને સમર્પ્યાં છે.
અરે ઓ હિન્દના વાસી શું બેઢલો એહ આપો છે,
જનાવી ચર્મના બેડા, છરાથી ગળાં કાપો છે.

બોઆજીમ—

૨૭

ઇકઠે મીલકર ઉઠા બીરાદર,
પુકારો શંકર અલ્લાહ હો અકબર.
બીરાદરીસેં મીલો બીરાદર
રખો ન કીના હીરદેકે અંદર
પ્યાસેં ઝમઝમકે પી બ્રહેમન;
વળુ હો ગંગાકે જલસે મોમીન
કરો તીલાવત કુશંકી હિન્દ,
પહોડો મુસલમાનો વેદ મંતર.
ઝરીમ કહોડો યા કૃષ્ણ કહેડો;
અકાન કાખા મુકામ મંદર,

—ઇકઠે

સમાપ્ત.

બહાર ખબર.

નામે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજના મુકામ
જ્યાં હોય ત્યાંથી મળજે. માટે જેઓ માહેજને જોડતા હોય તેઓએ
ગ્રેકડી કીમને મંગાવી લેવા. વી. પી. થો મેડલવામાં ખાતર નહિ.

ચોપડીના નામ	કીમત	ચોપડીનાં નામ	કીમત
૧ બેધારી તલવાર ...	૦-૪-૦	૨૧ જોહર શ્વમશીર	૦-૪-
૨ બ્રહ્મર્ષિ વિધામિત્ર	૦-૪-૦	૨૨ શ્રી જ્યમતી	૦-૪-
૩ સંગેજની ...	૦-૪-૦	૨૩ કિરિલી-પુરરવા ...	૦-૪-
૪ પરશુરામ ...	૦-૪-૦	૨૪ કનક કેશરી ...	૦-૪-
૫ મન્દાવતી ...	૦-૪-૦	૨૫ ત્રિપ્રેમી કલાપી ...	૦-૪-
૬ સરસ્વતીચંદ્ર ...	૦-૪-૦	૨૬ રામર હામી ..	૦-૪-
૭ સતી તોરણ ...	૦-૪-૦	૨૭ પીપા ભગત ...	૦-૪-૦
૮ પુવરત્ન પુડલીક...	૦-૪-૦	૨૮ હોમન પદ્મણી .	૦-૪-૦
૯ સતી પદ્માવતી ..	૦-૪-૦	૨૯ જંમલ તારણ .	૦-૪-૦
૧૦ સ્વયંકુમોરી ...	૦-૪-૦	૩૦ પાંડવ પદ્મશાલ	૦-૪-૦
૧૧ સ્વદેશ સેવા ...	૦-૪-૦	૩૧ પ્રવાળ સાગર ..	૦-૪-૦
૧૨ 'રા' માંડબાક ...	૦-૪-૦	૩૨ ગજ લીલા .	૦-૪-૦
૧૩ ઇત્ર વિજય ...	૦-૪-૦	૩૩ મહાગાય શાન્તપુ	૦-૪-૦
૧૪ સરદાસ ...	૦-૪-૦	૩૪ માલવિકા મનિય .	૦-૪-૦
૧૫ શ્રી ભક્તિવંશ ...	૦-૪-૦	૩૫ વીર દુર્ગાદા ..	૦-૪-૦
૧૬ સુરેખા હાલ ...	૦-૪-૦	૩૬ સતી મળરી (હીદી)	૦-૪-૦
૧૭ નામર ભગત ...	૦-૪-૦	૩૭ મહાવેતા કાદમ્બરી	૦-૪-૦
૧૮ નીલમ આળક ...	૦-૪-૦	૩૮ રાજા મંદાક ...	૦-૪-૦
૧૯ યોગ કન્યા ...	૦-૪-૦	૩૯ મંદાર લીલા ..	૦-૪-૦
૨૦ મનહર મેના ...	૦-૪-૦	૪૦ સેવક ધર્મ (હીદી) ...	૦-૪-૦

નકુભાઈ કાકુભાઈ શાહ.

ચાલેક—શ્રી આર્ય નૈતિક નાટક સમાજ.

